

ψιλῆ πρὸς πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο προτρέπομεν καὶ τὴν σημερινὴν Ἀρχὴν νὰ μιμηθῇ. Καὶ εὐχόμεθα μὲν νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν καὶ παρασκευή, οὐδὲν δὲ τον ὅμως πρέπει νὰ γίνωσται.

Τελειωθεῖσης τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας τῶν τυμηάτων τῆς Βουλῆς, ἐπελήφθη αὐτὴ ἡ Βουλὴ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν. Τὰ τμῆματα εἰχαν γνωμοδοτήσει ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς πασῶν τούτων· ἡ δὲ Βουλὴ ἐπεκύρωσεν δοκεῖ μάχηρι τοῦδε προφίλακτον ἐλαχίστην ὅπερ ὅψιν. Ἡ τῆς Γορτυνίας διεμέρισε καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπουργούς· διότι τινὲς μὲν τούτων ἦθελον τὴν ἔγκρισιν, τινὲς δὲ τὴν ἀκύρωσιν. Ἐνίκησαν ὅμως οἱ πρῶτοι διὰ φήμων 14.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΝ ΚΑΛΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. — Ὅπο τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ ἐφημερίς «οἱ Καρολοί» (The Times) ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 19 Ιουνίου τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Δουκὸς Οὐελιγκτῶνος πρὸς τὸν ἐν Strathfieldsaye ἐνοικιαστὴν τῶν γαιῶν του. Μεταφέρομεν δὲ ταύτην καὶ εἰς τῆς Παρθώρας τὰς στήλας, διπως ἴδωσιν οἱ ἀδικιόπως ἔχοντες ἀνὰ στόμα τὸ τῆς Ἀγγλίας δνομα, καὶ τὴν Ἀγγλίαν ὡς παράδειγμα συνταγματισμοῦ προβάλλοντες, δτι πρὸς ἐντελὴ ἐφαρμογὴν τοῦ συντάγματος πάντες ἐκεῖ συντρέχουσι· καὶ πρὸ πάντων συντελοῦσιν εἰς τοῦτο αὐτοὶ οἱ ἀριστοκράται, οὐχὶ τυραννικῶς ἐπιβάλλοντες τὴν ἴδιαν θέλησιν εἰς τοὺς διπώς δήποτε ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένους, ἀλλὰ διδάσκοντες αὐτοὺς, καὶ πείθοντες. Ιδοὺ ἡ ἐπιστολὴ.

«Ἀγκυρῆς Κύριε,

» Δίκαιον νομίζω νὰ σοὶ ἐξηγήσω καθικεῖ; τὸ φρόνημά μου ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιωμάτος σου. Τὸ δικκίωμα τοῦτο εἶναι ἐμπιστοσύνη, ἐπιβεβλημένη εἰς σὲ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πατρίδος· καὶ ἡ εὐθύνη τῆς καταλλήλου χρήσεως αὐτοῦ σὲ μόνον ἐπιβρύνει. Ἡ πατρὶς ἔθεσε τοῦτο τὸ δικαίωμα εἰς τὰς χειράς σου, καὶ οὐχὶ εἰς τὰς ἴδιας μου. Παρακαλῶ σε λοιπὸν σφρῶς νὰ ἐννοήσῃς, δτι οὐδεὶς ἔχει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐξουσίαν νὰ σοὶ εἴπῃ, δτι ἐγὼ προτίθεμαι νὰ σὲ προτρέψω εἰς ὑποστήριξιν ὃ ποιουδήποτε ὑποψηφίου βουλευτοῦ. Μένω, Κύριε κτλ. Ο Σὸς Wellington. »

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΒΕΡΝΑΡΔΟΤΟΥ. Καθιερώθεντος τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Γουστάβου ἀδόλφου, ἐξελέγη ὁ θεῖος αὐτοῦ δούξ Σοδερμανίκς ὀνομασθεὶς Κάρολος ΙΙ', ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως νὰ διαδεχθῇ αὐ-

τὸν δὲ Βερναρδότης, στρατάρχης μὲν τότε τοῦ Ναπολέοντος, κατ' ἀρχὰς δὲ δεκανεὺς τῆς δημοκρατίας. Καὶ ὁ μὲν ἐκθρονισθεὶς ἥγειρων ἀνεγάρησεν, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ ἐμεινεν εἰς Στοκόλμην διὰ λόγους ἀγνώστους· ἥλθε δὲ καὶ ὁ Βερναρδότης, τὸν ὄποιον ἡ πρώην βασίλισσα δὲν συγκατένευσε νὰ ἔδῃ. Σημειώτεον δὲ ὅτι ἔμενε πάντοτε μόνη ἐντὸς τοῦ παλατίου αὐτῆς, δτι οὐδένα ἐδέχετο, καὶ ὅτι ἥδη δέποτε πλέον μετεῖχε τῶν ἡγεμονικῶν εὑθυμιῶν, εἰ καὶ ἤγαπέτο καὶ ἐτιμάτο ἴδιαζόντως ὑπὸ τοῦ βασιλεύοντος θείου αὐτῆς. Ἡ τοιαύτη ἀποχὴ ἐλύπει τὸν βασιλέα, ὅστις παρεκάλεσε ποτε ἐπιμόνως αὐτὴν νὰ δεχθῇ κανὸν τὸν διάδοχον. Συγκατατεθεῖσα τέλος πάντων, εἰδοποίησε τὸν Βερναρδότην ὅτι θέλει τὸν δεχθῆ τὴν δεῖνα ἐπέρχεν, ἀλλ' ὅτι ἡ συνανακτροφὴ δὲν θέλει πολλὰ εὔθυμος, διότι ἀπὸ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰχεν ἀποβάλλει τὴν μουσικὴν, καὶ ἡ μόνη τέρψις εἰς τὴν ἐπεδίδετο ἵτο τὸ τέλον καὶ τὸ βίστ.

Εἰς τὴν συνανακτροφὴν ἐκλήθηται καὶ πάντες οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ ἐπισημότεροι τῆς πόλεως. Ἐπειδὴ δὲ αἴρηντες ἡσθέντες δὲ βασιλεύειν, ἡ πρώην βασίλισσα ἡναγκάσθη νὰ ἀναλάβῃ μόνη τὴν πρὸς τοὺς ἔνεους φιλοφροσύνην. Ἐδείχθη δὲ πρὸ πάντων εὐγενῆς πρὸς τὸν νέον διάδοχον, καὶ ἐπαιξε βίστ μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν περέσθεων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ παιγνιδίου ἔφεραν τέλον καὶ θίσσαν πρὸ τῆς βασιλίσσης πλούσιων δίσκων, βαστάζοντα δύο κυαθίσκους, ἕνα δὲ ἀυτὴν καὶ ἕνα διὰ τὸν διάδοχον. Ἡ βασίλισσα ἔχυσε μόνη τέλον καὶ εἰς τὸν ἔνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον, προσέθετο γάλα καὶ σάκχαρο, καὶ λαβήσων τὸν ἔτερον προσέφερεν αὐτὸν εὐγενῶς τῷ Βερναρδότῃ. Οὗτος δὲ κλίνεις ἔτεινε τὴν δεξιὰν, ὅταν ἥτθάνθη πάτημα δακτύλου εἰς τὸν ὄμόν του. Ο Βερναρδότης εἶχε πολλὴν δέξνοισαν καὶ χωρίς νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν ἐνόησεν ὅτι τὸ πάτημα τοῦτο ἡτο ἄλλη εἰδοποίησις. Λικὰ τοῦτο καταθείσας τὸν κυαθίσκον ἐπὶ τοῦ δίσκου, ἐσκεύθη καὶ μετὰ πολλῆς χάρετος εἶπεν· — Εἶναι δύνατόν με, Μεγαλειότατη, νὰ ἀνεγέρω νὰ λάβη τόσον κόπον ἡ ὑμ. Μεγ. δὲ ἔμει· Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὸν δίσκον, ἐστρεψεν αὐτὸν ἐπιτηδείως καὶ ἔθετο πρὸ τῆς βασίλισσης τὸν κυαθίσκον, τὸν δύποιον εἶχε λάβει τὸν κόπον νὰ ἐτοιμάσῃ δὲ ἀυτόν.

Ἡ βασίλισσα ἐγένετο κάτωχρος· ἔστρεψε περὶ αὐτὴν τὸ βλέμμα καὶ παρὸ διλίγον ἐλειποθύμει· ἀλλ' ἀναλαβοῦσα ἐν τῷ ὄμα τὴν πρώτην ἐλαφρότητα, ἐμειδίσκους, ἔκλινεν εὐμενῶς τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν διάδοχον, καὶ λαβοῦσα τὸν κυαθίσκον ἐπιε ταχέως διλον τὸ περιεχόμενον.

Τὴν ἐπιούσαν ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς πόλεως διεκοίνωσε ταῦτα· Ἡ βασίλισσα Δωροθέη ἀπέθα-

νεν αἴρηνς τὴν παρελθοῦσαν νύκταν ἀποδίδεται δὲ ὁ
ἄνωρος καὶ αἰρνίδιος θάνατος αὐτῆς εἰς κεραυνοβόλον
ἀποπληξίαν. » Τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο μυστήριον
ἴσως μόνος ὁ Βερνχρδότης ἔγινωσκε.

ΠΟΙΗΣΙΣ Τῆς ΕΜΠΟΡΙΑΣ. Κατ' ἀρχὰς καραβά-
ναι διέσχιζον βραδυποροῦσαι ὅπως καὶ σήμερον τὰς
ἔρημους τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, συνενοῦσαι κατὰ
τὰς ἀπεράντους αὐτὰς γύρας τὰ διεσκορπισμένα
μέλη τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας. Μετὰ ταῦτα ἐμ-
πορικοὶ ἀποικίαι μεταβίδουσι τὸν ἔλληνα πολιτισμὸν
εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, καὶ φέρουσι τοὺς
τολμηροὺς ἐμπόρους τῆς Τύρου καὶ Καρχηδόνος πρὸς
ἄρκτον τῆς Εὐρώπης καὶ μεσημβρίαν τῆς Ἀφρικῆς.
Ἄλι πόλεις τοῦ μεσαιωνικοῦ προστατεύουσι τὰς τέχνας;
κατὰ τοῦ αἰθηροῦ λύγον καὶ τῆς πιμαριωτικῆς ἔξου-
σίας. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας αἱ δοιατικαὶ πόλεις ὑπε-
ρασπίζουσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἴδιοκτησίαν πρὸς
βιορέαν καὶ πρὸς δυσμάς τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἀντιπρο-
σωπικὸν σύστημα γεννᾶται εἰς τοὺς κόλπους τῶν
κοινοτήτων. Κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν γραμμάτων
οἱ ἔμποροι ἡγεμόνες τῆς Φλωρεντίας δέχονται εἰς τὰ
παλέτια αὐτῶν τὴν εὐγενὴν ἔξοριστον, ἥτοι τὴν Ἑλ-
ληνικὴν τέχνην ὃ ἐπιχειρηματικὸς νοῦς τῆς ἐμπορίας
ἀναπτύσσει τὸν ΙΕ αἰῶνα τὴν ἐνέργειαν ἔκεινην, ἥτις
ἔφερε τὸν Κολόμβον εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ ὥθησε
τὴν Βάσκον δὲ Γάρμα ἔκειθεν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς
Καλῆς Ἐλπίδος, τὸ ὅπειον ἐνομίζετο ἕως τότε ἀκρω-
τήριον τραυματινόν.

Ἔκτοτε τὸ νεώτερον σύστημα τῶν διεθνῶν νόμων,
ἐθεμελιώθη στερεῶς ἐπὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν
δικαιωμάτων τῆς ἐμπορίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς
ἐξασφαλίσεως αὐτῶν. Ή ἐμπορία διασκορπίζει τοὺς
Θησαυροὺς τοῦ νέου κόσμου εἰς τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώ-
πης, δίδει νέαν δύναμιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ θρη-
σκευτικὴν ἐλευθερίαν, ἀναπτύσσει τὸ ἀποικικὸν σύ-
στημα τῆς Δύσεως, καὶ μετ' αὐτοῦ παρασκευάζει τὰ
στοιχεῖα νέων ἐπικρατειῶν ἀνεξαρτήτων καὶ πεπο-
λιτισμένων. Καὶ σήμερον τί καθιστᾷ τόσον ἴσχυρὸν
καὶ τόσον ἀκμαῖον τὸν νεώτερον πολιτισμόν; βε-
βαίως ἡ ἐμπορία. Τὰ ἀγαθὰ δια ὁ Θεὸς ἐδαψίλευ-
σεν εἰς ἡμᾶς καὶ τὰ προϊόντα τῆς τέχνης, ἀπό τε Κί-
νας καὶ Καλλιφορνίας, ἀγγλίας τε καὶ Γαλλίας, Ρω-
σίας καὶ Τουρκίας, δισκέντητο γεννῆσαι τὰς φύσις καὶ
ἡ τέχνη κατά τε τὴν δύσιν καὶ τὴν ἀνατολὴν, τὴν
ἄρκτον καὶ τὴν μεσημβρίαν, πάντα συναντῶνται
καὶ βελτιωῦσιν ἄλλῃλα.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΚΛΟΠΗΣ. Τὸ 1769 ἔτος κατέφυε
ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ὁδὸν Saint-Dominique
πλούσιός τις φιλάργυρος, μίαν μόνην ὑπηρέτιδα ἔ-
χων συγκάτουκον. Μεταβάσις ποτὲ εἰς τὴν ἔξοχὴν αὐ-
τοῦ, ἀφῆκε μόνην τὴν γυναικαν, ἥτις εἶδεν ἔξαίφνης
δικαστικούς τινας λειτουργούς; ἐλθόντας μετὰ δα-

κρύων ἵνα ἀναγγείλωσιν αὐτῇ τὸν θάνατον τοῦ κυ-
ρίου της, καὶ σφραγίσωσι συγχρόνως τὴν περιουσίαν
του. Ἡ τελείωρος ὑπηρέτης ἐθρήνει γοερῶς αὐτοὶ
δὲ καταγράψαντες πρῶτον τὰ ἔπιπλα, ἐγήτησαν τὰ
κλειδία ὅπως καταγράψωσι καὶ τὰ λοιπά εὑρόντες
δὲ ἐν τινὶ κιβωτίῳ ἀπειρον χρυσὸν, προέτεινον εἰς τὴν
ὑπηρέτιδα νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς φυλακῆς του·
καὶ ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν συγκατετέθη κατέστρωσαν πρ-
κτικά, παρέλασθον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τοὺς ἀδάμαν-
τας καὶ πᾶν Ἄτι πολύτιμον, καὶ σφραγίσαντες τὰ
λοιπὰ ἀνεχώρησαν. Μετά τινας ἡμέρας ἐπανελθὼν ὁ
κύριος Ἐκρουσε τὴν θύραν· ἵδων δὲ αὐτὸν ἡ ὑπηρέτης
ἔκλεισεν ἀμέσως αὐτὴν στενοροκοπούμενη, διότι ἐνό-
μισεν ὅτι ἐθρυκολάκισεν ὁ κύριος της. Ἀλλ' ὁ ἐκ
νεκρῶν ἐγερθεὶς μὴ ἐννοῶν τί τρέχει ἡρχετε νὰ κριύη
καὶ νὰ κράζῃ, ἐνῷ καὶ οἱ γείτονες, οἵτινες ἐνόμιζον
αὐτὸν τεθνεῶτα, ἐσταυροκοποῦντο ὡς καὶ ἡ ὑπηρέτης.
Ἐπὶ τέλους ἡνοίξεν αὖτη τὴν θύραν, ἔδειξε τὰς
σφραγίδας καὶ διηγήθη τὰ διατρέξαντα. Φαντάσθη-
τε τὸν φιλάργυρον εἰς ποίαν θέσιν εὑρέθη!

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ. Ένω ἐσχάτως ἀτμό-
πλους ἀπέπλεε τοῦ λιμένος τῆς Ἀβάνας, ὡραία τις
γήρα, ὀνομαζόμενη Howard, ἵτατο πλησίον τοῦ
τοίχου, ἐφ' οὐδὲ τετραστής αὐτῆς υἱὸς ἐκάθητο παῖζων
σακχάρεν τοὺς συρίγγιους, ὅπερ ἡ καλὴ αὐτοῦ μήτη εί-
χεν ἀγοράσσει παρ' ἐμπείρου ίσπανοῦ σακχαροπλά-
στου. Τὸ παιδίον ἐτέρπετο πολὺ μὲ τὸ ἄθυρμα αὐ-
τοῦ φυσῶν δλατίς δυνάμεσιν, ἡ δὲ K. Howard ἐ-
φαίνετο συμμετέχουσα τῆς τέρψεως τοῦ τέκνου της.
Η ἔσοχος ὡραιότης τῆς μητρὸς καὶ τὸ ἀγγελικὸν
τῆς μορφῆς τοῦ παιδίου ταχέως εἴλκυσεν τὰ βλέμ-
ματα τῶν θεατῶν. Μετ' οὐ πολὺ ναύτης τις ἀνεφί-
νησε· Καρχαρίας! Καρχαρίας! Καὶ πάντες συνω-
θιστοῦ ἵνα ἰδωσι τὸ ὄγκωδες αῆτος, κολυμβῶν παρὰ
τὸ ἀτμόπλουν. Ἐνῷ δὲ οἱ ἐπιβάται ἔκαμον παρα-
τηρήσεις περὶ τοῦ καρχαρίου, ἐξεῖχ κορυγή τηκού-
σιη, ἐπηκολούθησε ταραχὴ τῆς θαλάσσης καὶ ὡς ἀ-
στραπὴ τὸ ἀρπαλέον τέρχες ὥρμησε κατὰ τῆς λείας
του. Οἱ μικρὸι Θωμᾶς Howard εἶχε πέσει ἀπὸ τοῦ
τοίχου, καὶ ἡ γήρα μήτη, ἥτις μόνην αὐτὸν τὸ τέ-
κνον εἶχε, λυποθυμήσασα μετεφέρθη κάτω ἀναίσθη-
τος. Οἱ καρχαρίας ἐκολύμβει εἰσέτι παρὰ τὸ ἀτμό-
πλουν. Τινὲς ἀπεράσισται νὰ ἐκδικηθῶσιν, εἰ δύνα-
τον, τὸν θάνατον τοῦ μικροῦ Θωμᾶ, καὶ δολώσαντες
μέγα ἀγγιστρον μὲ τεμάχιον νωποῦ κρέατος ἔδριψαν
αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Λιμέσως σχεδὸν ὁ καρχα-
ρίας κατέπιεν αὐτὸν, πεντήκοντα δὲ εὑρωστοι χεῖρες
ἔσυρον μετὰ κόπου τὸ δυνατὸν σγοινίον. Άλλα τὸ
τέρας ἥτο μεγάλον καὶ ἀντεῖγεν. Ότε δὲ ἦρτε αὐτοῦ
ἀνεσύρθη ἀρκετὰ ἐκτὸς τοῦ θάνατος, Καλλιφορνία
τινὲς ἥρξαντο γυμναζόμενοι τὸ πιστόλιον ἐπὶ τῶν
ἔφιαλμῶν του. — Λί βολαὶ αὐτῶν γρήγορα ἐσύγκα-

σκν τὸν καρχαρίνην, δν ἔπιρον ἕπει τοῦ καταστρώματος, καὶ τὸν ὄποιον ἐγένετο πρότασις ἵν' ἀνοίξωσιν, δπως ἐνχγχώσι τὰ λείψαντα τοῦ πατιδίου καὶ θάλασσας χριστιανικῶς. Προχρυματοποιηθείσης τῆς προτάσεως τὸ πτῶμα τὴν εὐθύνην ἀλλὰ πρὸς ἐκπλήξιν ἀπάντων τὸ πατιδίον εὑρέθη καθήμενον ἀναπαυτικῶς ματαξέντος δύο ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ τέρατος, εἰσέτι πελλόν τὸ συρίγγιον αντοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΠΑΡΑΔΟΞΑ. Ο ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτής τῆς *Βελγικῆς Ἀγελαρτησίας* ἐδωρήσατο ἐσχάτως πρὸς τοὺς διαιριγενεῖς αὐτοῦ περιγραφὴν τοῦ ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ βίου. Πρῶτον γυνὴ τις καίεται ζῶσα μεταξὺ τῶν οίνοδικρῶν καὶ νεναρκωμένων συμποτίδων αὐτῆς, μετὰ τὸ τέλος ὀργίων τελεθέντων ἐν τινι φαύλῳ οίκῳ ἐν *Westminster*. Κατόπιν, δύο γυναικεῖς σχεδὸν φονεύονται ὑπὸ κτηνωδῶν συκύων, εἰς τῶν δποίων γίνεται αὐτόχειρ. Θηριωδῶς δὲ ἔτερος ἐπιτίθεται κατὰ τῆς ἑταίρας αὐτοῦ. Ἀλλη γυνὴ περιφέρεται ἐσπέραν τινὰ μετ' ἀνδρὸς ἐπὶ λέμβου εἰς τὸν *Τάμεσιν* ὁ ἀνὴρ παρουσιάζεται μάργος ἀκολούθως, καὶ μετά τινας ἡμέρας τὸ πτῶμα τῆς γυναικὸς εὑρίσκεται παρὰ τὴν ὅχθην τοῦ ποταμοῦ. Κατόπιν ἡ *Κωνσταντία Κεντ* ἐξομολογεῖται τὸν παρ' αὐτῆς πραχθέντα φόνον.

Δύο ἱερεῖς τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας καταχρῶνται τῆς ἐμπνεομένης ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν σχήματος ἐμπιστοσύνης καὶ προσβάλλουσι τὴν τιμὴν τῶν γυναικῶν. Εἰς εἴναι ἐφημέριος τῆς ἐνορίας *Norwick*, καὶ διητερος δημοτικὸς τοῦ Λονδίνου *ἱεροκήρυξ*. Ἀστυκὸν δικαστηρίου ἐξετάζει ἀγωγὴν ἐπὶ δικριθορᾶ, ἢτις ὑπερβάνει ὡς πρὸς τὴν τολμηρίαν, τὴν κακότητα καὶ τὸ κτηνῶδες τοῦ κακουργήματος, καὶ τὸ βδελυρὸν ἐκεῖνο διήγημα δ «Γεωργὸς τοῦ Δάσους *Ingliwood*.» Ἐν ἀστυνομικῷ τινι δικαστηρίῳ γυνὴ τις γκυρισθεῖσα ἐνήγαγεν ἔρχαστὴν, δν ἐπεθύμει νὰ ἐκδικηθῇ. Βιομήλανδς τις τῆς *Λαγκαστρίας*, ἐπίτροπος τῆς ἐνορίας, διευθυντὴς δικρότρων δημοσίων ἔταιριῶν καὶ πρώην δήμαρχος τῆς κινητοπόλεως, κόπτει τὸν λαιμὸν αὐτοῦ ἐπὶ λέμβου, καὶ δίπτεται εἰς τὸ θύελλαρ, ἵνα διαφύγῃ τὰς ποινὰς τῆς ὑπεξαρέσσεως καὶ

πλαστογραφίας. Ἀλλ' οὔτε παραδόξων ἔλλειψις ὑπάρχει. Γεωργὸς τις δρκπετεύει μετὰ τῆς θυγατρὸς ἴερεως· οἱ γείτονες αὐτοῦ πανηγυρίζουσι τὸ ἀνδρεγάθημα διὰ δικιλῶν σπονδῶν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Κοῦφος τις νέος γράφει πρὸς κυρίκην τινὰ ἐξαιτούμενος συνέντευξιν, ἵνα γνωρίσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθήματα αὐτῆς. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς κυρίκης ἀναλαμβάνουσι τὴν συνέντευξιν, βαθδίζουσι τὸν ἔρωτομανῆ, καὶ πληρόνουσι διὰ τὴν δικαιείδησιν 80 λίρ. Χ. Δ. Σ.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 366 φυλλαδίῳ *Αιρίγματος* καὶ *Γρίφου*.

Λεξικόν.

Γηράσκω ἀεὶ πολλὰ βιδασκόμενος.

A I N I F M A .

Σχῆμα μὲν τέριον νοητὸν ἐντόμου θαλασσοῦ,

· Ἀλλ' ἔχω τόσην δύναμιν, μάτια καὶ τοῖς ἡλίου

· Ανθετορον μὲν θεωροῦν τῆς φύσεως αἱ νόμοι,

· Κ' εἰς τοῦτο εἶναι μάρτυρες μῆλοι αἱ ἀστρονόμοι.

· Αγ τῆς δευτέρας συλλαβῆς τὸ δεύτερον μου φύγη,

· Ομογενῆς σου γίνομαι· διαφορὰ ὀλίγη.

· Αν μὲν ερίσης, φέ ποθετὴ ἡ αληθονόμος ἔρεις,

· Κι' ως δύο λέξεις χωριστὰς θέλεις νὰ μὲ προφέρῃς,

· Τὴν πρώτην μου πλησίασον c' τὴν φίνα, δὲν σὲ βλάπτω.

· Τὴν δὲλλην δίφον, εἰδὲ μή, διὰ μιστ; σὲ θάπτω.

· Μή μὲ χωρισῆς δ' θυ ποθῆς νὰ ἔχῃς εὐθυμίειν,

· · Αλλ' ἐκ τῶν δύο συλλαβῶν ἀφαιρεστον τὴν μίαν,

· Τῆς τελευταίας λέξεως, τῆς πρώτης δὲ τὰς δύο

· · "Ενωσαν καὶ χορηγησον καὶ εἰς ἡμῖν νὰ πίω.

· Ηγαριστήθης, Κύριε; τὸ δεύτερόν μου γράμμα

· · Αφαιρεσον, καὶ βλέπεις με τετράπουν ἐν τῷ ἄκα.

N. I. ΟΧΑΝΙΔΗΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ. 180, στήλ. ἀ, στίχ. 6, γράφει παρερμηναῖς.

· 181, . . . 50, , ἐρμηνευτάς.

· 182, . 6, . 14, , διεῖς·ών.

ΓΡΙΦΟΣ.

